

Bed Tingets Formand har Udvalget modtaget følgende Andragender:

1. Fra Formanden for „Danst Skoleforening“s Bestyrelse, R. S. Holm af Selling.

„Dags Dato er indgivet et Andragende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, hvis Indhold herved meddeles i Haab om, at det høje Ting vil tage det under gunstig Overvejelse. De Forhandlinger, som for Tiden føres i Rigsdagen om Lærereindeuddannelsen, give Bestyrelsen for „Danst Skoleforening“ Anledning til at henvende sig til det høje Ministerium med følgende ærbødige Andragende. Forhandlingerne i Rigsdagen synes, saa vidt de ere fremffredne, at udvise, at Lovgivningsmagten deler den Opfattelse, der mere og mere har fæstnet sig i Skoleverdenen, og som ogsaa har vundet stor Udbredelse i Befolkningen, at Almueffolerne paa Landet kunne hjælpes et stort Skridt fremad ved, at de underbygges med Forstoler (Bogestoler.) Men det fremgaar ogsaa paa glædelig Maade af Forhandlingerne, at der saa vel fra Ministeriets som fra Rigsdagens Side er Willighed til at hjælpe Forstolesagen ind paa en god og frugtbringende Vej derved, at der gøres noget for Forstolelærereinderes Uddannelse. Under disse Omstændigheder tillader Skoleforeningens Bestyrelse sig at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa, af hvilken Betydning det kan være for Folkeskolen, at en Uddannelsesanstalt for Forstolelærereinder snarest kommer i Virksomhed. I flere Aar har det gaaet ret ligeligt med Oprettelse af Forstoler; der forefindes allerede et ikke ringe Antal af disse Stoler, og Antallet vil vokse for hvert Aar, der gaar. Følgen af, at Forstolereformen saaledes skrider fremad, uden at der samtidig sørges for en Oplærelse af Lærereinder til disse Stoler, vil blive, at vi snart ville staa med en Mængde Forstoler, hvis Ledere have et saare ufuldkommet Begreb om, hvad Opgaven er i denne Slags Stoler, og et ringe Greb paa at løse denne Opgave, der jo ingenlunde hører til de letteste. De Erfaringer, vi allerede have gjort, vise noksom, hvor heldigt det havde været, om en Uddannelse af Forstolelærereinder tidligere havde været paabegyndt, og at der er en ikke ringe Fare ved at lade Reformen skride videre uden at give den den Støtte og Retledning, som en Uddannelseskole for Bogelærereinder kan yde den. Det vilde jo være ret naturligt, at Staten oprettede en saadan Anstalt. Men mulig kunde det fremme Sagens snarlige Gennemførelse, at en pædagogisk Forening tilbyder, med Statsmagtens Godkendelse og Understøttelse, at sætte sine Kræfter ind paa at løse den Opgave, som her foreligger, og det er med Tanke herom, at Skoleforeningens Bestyrelse tillader sig at fremlægge medfølgende „Plan for Oprettelsen af et Seminarium til Uddannelse af Forstolelærereinder“ for det høje Ministerium. Dersom denne Plan vinder Ministeriets Bisald, tør det maaste forventes, at den kan komme med ind under de Overvejelser om Lærereindeuddannelsen, som finde Sted i Rigsdagen. I Haab om, at dette kan ske, tillade vi os at andrage om, at det høje Ministerium gunstigt vil medvirke til, at der til den nævnte Plans Udførelse maatte blive „Danst Skoleforening“ bevilget de fornødne Midler. Hvilke Bevillinger der ere fornødne, om Sagen paa denne Maade skulde kunne realiseres, fremgaar af de Overslag, som ere fremsatte i Planen. — Skoleforeningen raader kun over meget smaa Midler — for ikke at hindre uformuende i at være Foreningsmedlemmer et Marsbidraget sat til 1 Kr., for hvilken Møder maa ordnes og Smaafrifter udgives. Hvor tilfredsstillende det end vilde være for Foreningen at kunne yde et større Bidrag til denne Sags Fremme,